

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/37/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200798
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200798.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SPV ĽADOVO 4, s.r.o., IČO: 45 626 871, Hlavná 1400, Bytča, právne zastúpený: POLÁČEK & PARTNERS s.r.o., Hurbanovo nám. 1, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28. novembra 2013 a o uložení povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/78/2014-135 zo dňa 13. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/78/2014-135 zo dňa 13. januára 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba, keďže žalobca nepreukázal status účastníctva v cenovom konaní, ktoré bolo ukončené vydaním napadnutého cenového rozhodnutia. Napadnutým administratívnym rozhodnutím žalovaný rozhodol podľa § 14 ods. 11 zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z.z.“) v spojení s § 26 až § 28 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z.z. ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „vyhláška č. 221/2013 Z.z.“) tak, že pre regulovaný subjekt Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. schvaľuje na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify za prístup do distribučnej sústavy a

distribúciu elektriny, ako aj podmienky ich uplatnenia.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že zákonodarca špeciálne v zákone č. 250/2012 Z.z. upravil status účastníctva v konaní o cenovej regulácii, aj cenové rozhodnutie, ktorého doručenia sa žalobca domáhal. V zmysle účastníctva upraveného v § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. (ods. 3), je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny, teda Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Žilina, pričom zákonodarca v § 14 ods. 3 účastníctvo inému subjektu ako regulovanému subjektu v konaní o cenovej regulácii nepriznáva. Z tohto dôvodu nie je možné rozšíriť zákonnú úpravu účastníctva v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. nad rámec zákona o cenovej regulácii. Keďže osobitný zákon vylučoval žalobcu z účastníctva v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z., tak žalobca nenaplnil zákonnú požiadavku § 250 ods. 2 O.s.p. na to, aby mohol byť žalobcom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, keď nepreukázal, že mal byť účastníkom správneho konania.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že ho zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že krajský súd sa v uznesení nevyrovnal so zásadnými a relevantnými aspektmi argumentácie žalobcov. Súd iba zjednodušene skonštatoval potrebu uplatnenia lex specialis, nevyrovnal sa však s výkladom § 14 ods. 2 Správneho poriadku obsiahnutom v bodoch 15 až 17 žaloby, ako aj s judikatúrou podporujúcou závery žalobcov. Súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s ústavnou konformitou svojho výkladu obsiahnutou v bodoch 33 až 41 žaloby, ako ani s ostatnými bodmi. Žalobca má za to, že uznesenie súdu prvého stupňa nespĺňa základné náležitosti pre odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým bolo porušené právo žalobcov podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalovaný považoval v cenovom konaní za účastníka cenového konania výlučne spoločnosť Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s., ako prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorá je oprávnená platbu od výrobcov elektriny vyberať. Žalobca už v konaní pred súdom prvého stupňa namietal, že žalovaný so žalobcom nekonal ako s účastníkom cenového konania a nedoručil mu cenové rozhodnutie č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013 a to aj napriek skutočnosti, že žalovaný mal so žalobcom konať ako s účastníkom cenového konania.

K vymedzeniu účastníkov konania poukázal na ustanovenia § 14 ods. 1 a 2 Správneho poriadku a § 14 ods. 3 a § 41 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2012 Z.z., z ktorých vyplýva, že neexistuje žiaden právne relevantný dôvod, pre ktorý by mohlo byť žalobcovi odopreté postavenie účastníka konania v cenovom konaní. K účastníkom konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/21/2012, 5Sžo/123/2010. Žalobca považuje výklad príslušných zákonných ustanovení súdu prvého stupňa, ktorým mu bolo odňaté postavenie účastníka konania za neústavný. Nemožnosť vylúčenia účastníctva žalobcu v cenovom konaní potvrdzuje aj ustálená judikatúra Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, ktorý sa vo svojich rozhodnutiach dôkladne vysporiada s otázkou úpravy účastníctva v osobitných správnych konaniach (sp. zn. 6Sžo/297/2008, PL. ÚS 14/01-34, I. ÚS 241/07), z ktorej vyplýva, že žalovaný nebol oprávnený zúžiť okruh účastníkov cenového konania. Ďalej ani existencia množstva účastníkov neodôvodňuje odopretie účastníctva týmto subjektom. Ak by sa pripustilo, že označenie určitej osoby za účastníka cenového konania v zákone č. 250/2012 Z.z. deroguje právnu úpravu účastníkov konania v správnom súdnictve, ustanovenie § 14 ods. 2 Správneho poriadku by zároveň v plnej miere stratilo svoje opodstatnenie a stalo by sa nadbytočným a nepoužiteľným, čo je v prípade platného a účinného právneho predpisu v podmienkach právneho štátu neprípustné.

Cenové rozhodnutie žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013 sa priamo dotýka práv a povinností žalobcu, keďže mu ukladá povinnosť platiť platbu za prístup do distribučnej sústavy vo výške stanovenej v cenovom rozhodnutí.

V zmysle vyššie uvedených skutočností je žalobca toho názoru, že argumentácia krajského súdu

spočívajúca v nemožnosti preskúmania rozhodnutia žalovaného, a to z dôvodu nepodania opravného prostriedku, je nesprávna. Právny inštitút zabezpečujúci doručenie rozhodnutia opomenutému účastníkovi práve smeruje k zabezpečeniu možnosti podať proti správne rozhodnutiu prvého stupňa odvolanie.

Záverom žalobca poukázal na to, že nesúhlasí so záverom krajského súdu o nevyhovení návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013. Odklad vykonateľnosti považuje stále za nevyhnutný, keďže na základe cenového rozhodnutia je prevádzkovateľovi distribučnej sústavy povinný pravidelne mesačne uhrádzať platbu za prístup do distribučnej sústavy. Predmetné rozhodnutie podľa jeho názoru ani nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, keďže žalobcovi, ako účastníkovi konania nebolo riadne doručené.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Žiline dňa 10.03.2015 poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/4/2011 zo dňa 08.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že zúžený okruh účasti v konaní podľa špeciálneho zákona nie je možné rozšíriť a aplikovať naň ešte ustanovenie § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Ďalej poukázal na uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k.: 2S/140/2014-78, č. k. 2S/141/2014-56 a č. k. 1S/11/2014-151, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/6/2014-85. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že je tzv. opomenutým účastníkom cenového konania a žalovaný s ním mal konať ako s účastníkom konania a doručiť mu cenové rozhodnutie č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013. Žalovaný uviedol, že žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia, nie je v takom hmotnoprávnom postavení, aby mohol vôbec podať žalobu na súd. Keďže nikdy nebol a ani nemal byť účastníkom správneho konania, ipso facto nemôže byť účastníkom konania o preskúmaní zákonnosti predmetného rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie vydal úrad pre regulovaný subjekt, a to na základe návrhu ceny za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny na rok 2014. Napadnuté rozhodnutie vydané v cenovom konaní je prejavom vôle regulovaného subjektu, ktorý predložil návrh ceny. Regulovaný subjekt musí splniť zákonom ustanovené podmienky, aby mohol úrad vydať rozhodnutie, ktorým mu cenu schváli alebo mu v prípade začatia konania z podnetu úradu cenu určí.

V prípade tejto podanej žaloby neboli splnené dve podmienky konania, pretože správna žaloba nesmerovala proti rozhodnutiu, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov preň pripúšťajúcich a zároveň žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Žalovaný zastáva názor, že žalobca nemá právo byť účastníkom cenového konania, v ktorom došlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Žalovaný uviedol, že cenové konanie podlieha striktné úprave obsiahnutej v zákona č. 250/2012 Z.z. a z toho hľadiska je vymedzenie okruhu účastníkov konania podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. konečné a záväzné.

Žalobca vo svojom odvolaní napáda aj úpravu platby za prístup do distribučnej sústavy v cenovom rozhodnutí. K tomu žalovaný uviedol, že platbu za prístup do distribučnej sústavy sú povinní od roku 2014 podľa vyhlášky č. 221/2013 Z.z. uhrádzať okrem iných doteraz platiacich užívateľov sústavy aj výrobcovia elektriny. Ide o platbu za rezervovanú kapacitu v distribučnej sústave, ktorá je k dispozícii všetkým užívateľom sústavy vrátane výrobcov elektriny. Výrobcovia elektriny pripojení do distribučnej sústavy uhrádzajú platbu za prístup do distribučnej sústavy vo výške 30 % z ceny dvanásťmesačnej rezervovanej kapacity (podiel na úhrade fixných nákladov za prevádzku distribučnej sústavy). Platba závisí od hodnoty maximálnej rezervovanej kapacity dojednanej zmluve o pripojení zariadenia na výrobu elektriny do distribučnej sústavy alebo od hodnoty výšky celkového inštalovaného výkonu zariadenia na výrobu elektriny.

Žalovaný je toho názoru, že všetci užívatelia sústavy sa majú podieľať na nákladoch spojených s jej prevádzkou. Distribučná sústava musí byť neustále k dispozícii pre každého užívateľa, s čím sú spojené fixné náklady, ktoré je potrebné spravodlivo vybrať od všetkých jej užívateľov. To, že sústavu využívajú

žalobcovia, ako aj ostatní do sústavy pripojení výrobcovia elektriny, preukazuje skutočnosť, že sú pripojení do sústavy a zároveň do nej odovzdávajú vyrobenú elektrinu. Takýto postup by nebol možný bez poskytnutého prístupu do sústavy (rezervovanej kapacity) zo strany prevádzkovateľa sústavy. Sústava musí byť vždy technicky pripravená odobrať vyrobenú elektrinu zo zariadenia na výrobu elektriny, pričom doteraz za túto službu výrobcovia elektriny neplatili.

Do nadobudnutia účinnosti vyhlášky č. 221/2013 Z.z. existovala na území Slovenskej republiky prakticky iba jedna kategória užívateľov sústavy, ktorí za poskytované služby sústavy neplatili, a tým boli výrobcovia elektriny, pričom toto oslobodenie nevyplývalo a ani v súčasnosti nevyplýva zo žiadneho zákona. Práve vyhláška č. 221/2013 Z.z. tým, že priniesla skutočnosť, že aj výrobcovia elektriny sa podieľajú na nákladoch spojených s prevádzkou prenosovej sústavy alebo distribučnej sústavy tak, ako každý iný užívateľ sústavy, priniesla spravodlivý a transparentný systém, v ktorom sa ku každému užívateľovi sústavy pristupuje rovnako.

Pre dosiahnutie účelu cenového konania došlo vôľou zákonodarcu k zúženiu okruhu účastníkov cenového konania, preto špeciálny zákon č. 250/2012 Z.z. v porovnaní so všeobecným zákonom, správnym poriadkom, ustanovuje okruh účastníctva užšie. Táto vôľa zákonodarcu vyplýva z dôvodu vylúčenia z účastníctva cenového konania každého, koho chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo alebo nepriamo dotknuté, keďže by do úvahy pripadalo veľké množstvo subjektov, s ktorými by sa muselo konať (ad absurdum s každým odberateľom elektriny, pretože to má vplyv aj na výšku jeho sadzby odbernej tarify a následne aj na výšku faktúry). Vzhľadom na uvedené má úprava, ktorá zužuje okruh účastníkov správneho konania, svoje racionálne opodstatnenie. Okruh účastníkov konania podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. nie je možné rozširovať všeobecným zákonom (správnym poriadkom), aj s ohľadom na účel regulácie a vôbec možnosti vykonávať cenovú reguláciu v sieťových odvetviach. V opačnom prípade by každé cenové konanie malo niekoľko stotisíc účastníkov konania (čo ale nie je objektívne realizovateľné), keďže by všetci odberatelia elektriny mohli zhodne tvrdiť, že cenové rozhodnutie sa týka aj ich práv a právom chránených záujmov.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach podaného odvolania, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako

účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. účastníkom cenového konania je regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Ak sa začalo cenové konanie na podnet úradu, je účastníkom konania regulovaný subjekt, ktorého má úrad v úmysle cenovo regulovať.

Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vydal dňa 28.11.2013 rozhodnutie č. 0024/2014/E, ktorým pre regulovaný subjekt Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., schválil na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify (bližšie špecifikované v napadnutom rozhodnutí žalovaného) za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky jej uplatnenia. Žalovaný v predmetnom cenovom konaní konal ako s účastníkom konania s prevádzkovateľom distribučnej sústavy, regulovaným subjektom - spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. S jednotlivými účastníkmi trhu s elektrinou pripojenými do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., žalovaný nekonal ako s účastníkmi cenového konania. Žalobca, ako jeden zo spomínaných účastníkov trhu s elektrinou pripojených do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vydaného v prvom stupni, voči ktorému je prípustné podanie riadneho opravného prostriedku v lehote 40 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Keďže však žalobca nebol účastníkom správneho konania, pretože návrh ceny nepodal žalobca, ale regulovaný subjekt, právo podať odvolanie patrilo regulovanému subjektu a nie žalobcovi. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Predmetom odvolacieho konania je v zásade vyriešenie otázky okruhu účastníkov predmetného správneho konania. Z tohto záveru je možné následne vyvodiť i vyriešenie otázky okruhu oprávnených osôb, ktoré majú právo podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného (druhostupňovým) správnym orgánom a následne posúdiť správnosť záveru krajského súdu, keď konanie zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou bez aktívnej legitímácie a z dôvodu, že sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného správnym orgánom prvého stupňa.

Žalobca navyše v podanom odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie uznesenia krajského súdu o zastavení konania ako aj tú skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného žiadal doručiť, keďže má za to, že je v postavení účastníka konania (podľa § 250b ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že zákonodarca špeciálne v zákone č. 250/2012 Z.z. upravil status účastníctva v konaní o cenovej regulácii, ako aj podmienky na vydanie cenového rozhodnutia,

ktorého doručenia sa žalobca domáhal. V zmysle účasti vpraveného v § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. (ods. 3), je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny, teda Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., pričom zákonodarca v § 14 ods. 3 účasti vpravenému subjektu ako regulovanému subjektu v konaní o cenovej regulácii nepriznáva. Z tohto dôvodu nie je možné rozšíriť zákonnú úpravu účasti vpraveného v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z. nad rámec zákona o cenovej regulácii, keďže v tomto prípade ide o prípad stanovenia okruhu účastníkov správneho konania priamo zo zákona.

Zákon o správnom konaní je všeobecnou normou verejného práva, ktorá v § 14 upravuje status účastníka správneho konania. Tento všeobecný predpis verejného práva o účasti vpraveného v konaní, je možno aplikovať iba v prípade, ak v osobitných právnych predpisoch nie je status účasti vpraveného pre určitý druh správneho konania špeciálne zákonodarcom upravený. Pri opačnom výklade by sa negoval účinok špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 250/2012 Z.z. a ktorý má prioritu a prednosť pred úpravou všeobecnou, ktorá sa použije iba v prípade, ak špeciálny - osobitný zákon takúto úpravu nemá. Pri ponímaní a výklade účasti vpraveného tak, ako uviedol žalobca, by potom v konečnom dôsledku nebolo potrebné osobitne upravovať okruh účastníkov konkrétneho správneho konania (v osobitnom predpise), pretože existuje všeobecný predpis, ktorý účasti vpraveného upravuje, ktorým je zákon o správnom konaní (správny poriadok) a poprel by sa akýkoľvek špeciálny - osobitný účinok právnej úpravy.

Odvolací súd dospel k záveru, že ak osobitný zákon č. 250/2012 Z.z. stanovuje okruh účastníkov konania o cenovej regulácii zo zákona, inak povedané aj, že vylučoval žalobcu z účasti vpraveného v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z., tak žalobca nenaplnil zákonnú požiadavku § 250 ods. 2 O.s.p. na to, aby mohol byť žalobcom v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia, keď nepreukázal, že mal byť účastníkom správneho konania a že v dôsledku pochybenia správneho orgánu sa s ním nekonalo a cenové rozhodnutie sa mu nedoručovalo.

Odvolací súd dáva do pozornosti dôvodovú správu k zákonu č. 250/2012 Z.z. zo dňa 01.06.2012, v ktorej sa k § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. uvádza: Podľa doterajšej úpravy účastníkom cenového konania boli regulovaný subjekt a ministerstvo. Nová úprava cenového konania považuje za účastníka cenového konania už len regulovaný subjekt. Dôvodom je transpozícia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES ohľadom zabezpečenia nezávislosti úradu pri vydávaní rozhodnutí od akéhokoľvek politického subjektu. Ustanovenie odseku 3 je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 14 správneho poriadku. Toto ustanovenie vymedzuje účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom užšie. V zmysle navrhovaného ustanovenia je teda účastníkom konania na úrade iba ten subjekt, ktorý podal návrh na začatie konania alebo ten subjekt, ktorého má úrad v úmysle z úradnej moci regulovať. Cieľom takéhoto užšieho vymedzenia účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom je zabrániť, aby v konkrétnom konaní na úrade bolo vydané rozhodnutie v súlade so zásadami správneho poriadku, najmä so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania a aby sa zabránilo veľkému počtu účastníkov konania. Ak by úrad v zákone nešpecifikoval a nezúžil pojem účastníka konania pre účely regulácie v porovnaní s účastníkom konania podľa správneho poriadku v samotnom konaní by takýto účastníci mohli vystupovať „pasívne“, vzhľadom na nedostatok informácií by nemohli poskytovať úradu relevantné informácie, pričom na druhej strane úrad by musel rešpektovať všetky ich práva účastníkov konania vyplývajúce z príslušných ustanovení správneho poriadku. Mohlo by sa stať, že regulovanému subjektu by nebola schválená alebo určená cena včas, čo by v konečnom dôsledku mohlo mať negatívny vplyv na veľký počet občanov Slovenskej republiky ako odberateľov tovarov.

Povinnosťou súdu je postupovať nielen v súlade so znením jednotlivých právnych predpisov, ale taktiež dôsledne sledovať účel zákonov a taktiež postupovať v súlade so všeobecnými zásadami vzťahujúcimi sa na konkrétne konanie. Bolo by nesporné v rozpore s účelom citovaných ustanovení zákona č. 250/2012 Z.z., ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti správneho konania, ak by sa najvyšší súd stotožnil s argumentmi žalobcu a priznal mu postavenie účastníka cenového konania, čo by mu zároveň priznávalo aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby.

K ďalšej námietke žalobcu, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe odvolací súd konštatuje, že súd sa primárne zaoberá procesnou stránkou podanej žaloby, teda tým, či žaloba spĺňa podstatné náležitosti žaloby, ako je aktívna legitímácia žalobcu, miestna a vecná príslušnosť, či bola žaloba podaná včas a iné aspekty ustanovené v O.s.p. Ak súd vyhodnotil, že žalobca po procesnej stránke nie je aktívne legítimovanou osobou oprávnenou na podanie žaloby, tým pádom nemôže byť subjektom oprávneným ani na doručenie predmetného správneho rozhodnutia žalovaného. Súd sa za tejto procesnej situácie už nezaobrá hmotnou stránkou podanej žaloby a z procesného hľadiska konanie zastaví podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Na základe vyššie uvedeného, v súlade s citovanou dôvodovou správou k zákonu č. 250/2012 Z.z. dospel najvyšší súd k záveru, že žalobcovi nemožno priznať postavenie účastníka cenového konania, a teda žalobca nie je aktívne legítimovaný na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd teda rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Uvedený záver podporuje v tomto smere aj ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Sžf/47/2015 zo dňa 05.04.2016, 4Sžf/45/2015 zo dňa 07.03.2017, 2Sžf/19/2015 zo dňa 22.03.2017.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.